

List Księcia Łbarawskiego Marszałkana Krakowey;
do Króla Smei z Solca pisany.

Nawiąsnięszy Królu.

Danie a Danie Mój Mitościwy.

Wczoray w sam wieczor oddano mi List WKMu Pa
M^o M^o w którym mi WKM. pisać raczysz, że do-
chodzą słuchy iakieś WKM., iakoby po Sejmickach
chciano inicwsta iakieś y Prawu przeciwnie poda-
wać, a za tym y Sejm trudnie, rozkazuiać mi abym
nato miał oko, a przytym ofiaruiać y to z taktki swo-
iej że wszystko co jest z Prawem y catoruia Rzeczy
Płtey zgadzaiącego się uznaić dla Rzeczy Płtey be-
dziesz raczył. Nieprzyrzto mi na Sejmik Pro-
szowski iechać dla czego bym umyślnie w Sol-
cu się zatrzymał, uniknąwszy się przed powie-
trzem z Krakowickiej Ziemi, lubo y tu ta infe-
ryga nie daleko mnie była, abym tym oppor-
tunius mógł być nań przybydzi, bo nie tylko
kilka dni przed tym, ale y wczoray stuga mój
dat mi z Proszowie znać, iż w koto prawie
wszystkie wsi są tam zapowietrzone, y wil-
gotności te, które się nazad wrociły po kilku
mrozach, znowu toz niebezpieczeństwo wszizety;
zarzym y ia lubom powinien y umnieć dła do-
brego Rzeczy Płtey co da Pan Bóg zawzdy debi-
tis rationibus prestabo, musiatem tej drodze
daci pokoy, bom się nie powinien w taktce pe-
riculum conicere, gdzie bym y śmierciq swoiq
nie mógł nie prestare; postalem iednak zdanie
swoie na piśmie. Nie raz WKM. tego rozumiec,
y dawac sobie perswadowac, aby Obywatele tej
Korony, którym iuz tak dawno panowac raczysz
mając tak między dawniemi Królmi Polskimi
Panami Swemi, iako między WKMu a sobą pe-
wne, y wyrazone limites, to jest Prawo, mieli się
szukać do tego, czego albo salus coniuncta y W-
KMu

y WKMi y ich omino non requireret, albo ce,
goby im prawo iako wolnemu Narodowi nie
pozwalato. Commaiai wolności iuz nam nie,
potrzeba, staneto to augmentum, et non datur
zda mi se altius: Prawa zacie pozwolone za,
trzymaj fas et jus y mitosi Oyczyzny omino
hac. Uwolnie tedy Rzeczybłtę y WKM. samego
od Strachu Konfederacyi Łatwieckiej, rzecz igst
pernecessaria, y z Prawa pochodząca: Ktore ia,
Kto wstędy, tak y wtey Koronie dla gwaltu,
iest uzynione, zeby non vi et armis, ale ju,
re et equitate każdy swego szukat. Kozacka
swawola, z Ktorey ostatni prawie strach Woy,
ny Turckiej pendet, y Ktoregochmy dowiad,
czyli, zakamowai plusque saluberrimum.
Memoria aby byta Rzeczybłtę restituta, wedlug
Praw y dawnych y za panowania WKM. uzynio,
nych, y publica utilitas aby zniey szta, gdyz o,
Poboraek iuz w upadley tak wiec y przeszlych
Boborow, y ostatniemi zdzierstwami zewszgd zni,
szczoney Rzeczybłtę, myslie nie potrzeba: to y Gra,
wu, w Którym iest obowiazet WKMi, tak
ze et pietati et dignitati WKM. concernentissim,
um; zazym iako nie moze nie, ani nie sta,
sznego, ani nowego, tak nie rozumiem aby daley
Kto progredi miat, y nie potrzebne te metus zda
mi se WKMi czynia, a WKM. tez stusznoii
rzeczy widzac, nie wątpię ze bediesz raczyt com,
ponere mentem tuoię do tego, o co ia za czasu y
nizenie prozę y radzę: y nie zechcesz suspice,
re o poddanych swoich, iestliby se wiec Kto tak
vanus trafit, Który by chuiat iako to w tak
wielkim zgromadzeniu bywa, co iniquum
promere: niewątpię ze y na Seymikach im to
zgania, y tym bardziey na Seymie nie dopu,
siemy ultra terminos equitatis, y powinności
postępu, z Których rzeczy wzwyi mianowa,
nych Seymu szregulwego zawarua, a z niego
salus publica pendet. de. de.